

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In Agidem annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

cumago. Ergo Cleopatra extenuat praesentiam Caesaris à loci nomine petita iocum materia: quod fugit utrumque interpretem.

846. c. Cum e Arunsio] Hunc ab Octavio mediam aciem tenuisse, apparet ex hoc loco, Paterculus lauum cornu ei commissurum dicit.

919. a. Halis iuxta mare humato] Locus est Atticæ, Ἀλισία. De quo apud Stephanum.

953. Caesaris in multis, &c.] Οὐκ ἀγαθὸν πολυκαταλείν. Allusio ad

Homericum illud nobilissimum dictum, de Iliad. 2. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκαταλείν. -- multos dominos non expedit esse.

955. d. Ex Marcello illa filias duas] Remitto te ad typum & explicationem genealogiæ huius quam ad finem nostratum in Dionem annotationum adiecitimus.

IN COMPARATIONEM.

957. a. Postremo ut Par.] Alludit eleganter ad ea quæ sunt apud Homerum Iliad. 3. ad finem.

IN AGIDEM ANNOTATIONES

Guil. Xylandri & Herm. Cruferii,

interpretum.

Agis ultimus Spartanorum ex familia Eurytionidarum rex fuit, Arati Sicyonii æqualis & Antigoni regis Macedonia. Circa annum V. C. maximo dx. floruit. Estatim successit in altera familia Cleomenes. Olympiade cxxxix. mortuum Antigoni P. lybius in fine secundi libri ostendit: quo tempore Cleomenes paulo ante ab eo victus in Ægyptum profugit, ibique sub Ptolemæo Philopatore petiit. quo tempore etiam Marcellus G. illos vicit.

734. b. Vbi iam non erat illud dici quod solet. Rectum licet non sit, &c.] Xyl. vertit Notum illud est, Quod non honestum est, iam turpe esse sentias. & annotat, Alludit Plutarchus ad sententiam Græci alicuius poetæ, (neque autor, neque locus nunc succurrit. & tamen memini me legisse alicubi, sed querendiorum non suppeditat) qua limites honesti & inhonesti ita distinguuntur ut vbi honestum desinat, ibi incipiat turpitudine. Itaque locum quem ob breuitatem non est assequutus Tudertinus aliquot verbis additis parenthesisque illustrat. Est autem in Græco pars senarii: ἐπι μὴ καλῶν, ἀσχετῶν δὲ.

Ibidem, d. Eurytionides] Dixi de hoc vocabulo in Lycurgo. Duæ enim fuerunt regia familia Lacedæmonie: Eurytionidarum seu Eurypontidarum vna. Agidarum altera. quod neque Tudertinus, neque Amiotus hoc loco obseruauerunt. Eurytionides in Græco legendum.

Ibid. Apud Mandonium] Non memini legere hoc nomen alibi. Historia est apud Diodorum Sculum libro decimo sexto, qui eadem die id factum ait qua aqua Charoneam Philippus Græcos vicit. meminit etiam Pausanias.

Ibid. e. Alterius fuit familia Agiades] Xyl. vertit, Ex altera regum familia qui Agide appellantur. & annotat: In Græco mendum est, Ἀπαδης pro Ἀγιάδης. nam Ἀγιάδης, & Ἀγιάδης, etiam, apud Pausaniam scribuntur. Interpretes familia nomen omiserunt.

Ibid. f. Qui regnum non tenuit] Xyl. vertit, Neque tamen regno potuit esse. & annotat, Tudertinus contra & Græca verba & historia veritatem scripsit regnum, à Cleonymo, sed non diu. Nam Areo fuisse regnum mandatum repudiato Cleonymo, non hic modo sed & copiosius in Pytho Plutarchus, perspicue in Laconicis Pausanias narrat, & alii.

799. b. Auaritiam] Extat apud multos Græcos scriptores oraculum Apollinis Pythii, in hanc sententiam versu hexametro pronunciatum: Ἀφιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ὅμοιο δὲ οὐδὲν. Meminit Cicero lib. 2. Offic.

Ibid. Thalamis] Xyl. habet, Thalamis & annotat, ἐν θαλάμῳ. Scribendum ἐν θαλάμῳ, ex Pausania Laconicis & Stephano: tamen si hic assignat Messenius, ut de alia vrbe loquutus videatur. Nam hæc quidem Laconicæ est, θαλάμῳ Ptolemæus nominat.

Ibid. e. Thales.] Cretensem intellige, de quo supra in Lycurgi vita.

Ibid. f. Ecrepem] In Laconicis Apophth. ἐμπερη, Emerepes, legitur: quod & Erasmus retinuit. Mihi hæc lectio verior videtur.

803. c. In Decadem] Fortasse legendum Caiadam, quem lexica Græca carcerem regium tradunt esse. & ita etiam legitur apud Thucyd. C. Item Xyl. annotat, τῷ καλουμένῳ Δικαδῶ. Sed τὸν καλούμενον Καϊάδων legendum minimè dubito. quandoquidem Δικαδῶ hanc à nemine adhuc autore alio nominari inuenierim. Καϊάδων autem de simili re, scilicet Pausaniæ exitu, scribens nominet Thucydides libro primo. atque sic legitur etiam apud Suidam. Eustathius in Illiadis, & initio d'Ulyssæ, Καϊάδων vel Καϊάδων scribit, innui. que sic dictum à futura terra.

804. Tantam sunt hæc, inquit, ex usu reip. Spartana] Xyl. vertit, Modo, inquit Sparta hoc profuit, & annotat, οὐκ ἔγωγο pro optatiuo accipendum duco, cuius est tertia persona aoristi. Interpretes In hoc duntaxat utilis Sparta fuit. atque hoc etiam Erasmus sequutus est. sed mihi nimis longe petitum videtur: & non τῶν τε, sed τῶν, erat legendum, si intelligi debuit hoc eam dicere. Nihil se præterea patriæ potuisse dare quam quod Agidem peperisset, euentum enim eius confitorum præstari se nequiuisset. Noster sensus & verbis congruit, & simplicior, muliereque dignior est.

Ibid. f. Dorii] Erant hi Heraclida, ex posteris Herculis, de quibus v. de quæ p. ssim sunt apud Pausaniam, præsertim in Argolicis & initio Laconicorum: & Diodorum lib. 4.

IN CLEOMENEM ANNOTATIONES

Guil. Xylandri & Herm. Cruferii,

interpretum.

805. a. Eo extinto parum nauus &c.] Hic vitam Cleomenis orator. Est enim in Græco diuisa à priore non sit, tamen id nobis perspicuitatis causa faciendum videbatur. alioquin animaduerti multa ex Cleomene citari quæ sunt in Agide: & vicissim.

Ibid. c. Lubricum erat Agide ea de causa perempto, &c.] Xyl. vertit, Periculosum erat Agide, quod conatus easisset in urbem reducere, in se. lo. annotatque, οὐδὲ ἀσφαλὲς τὸ πύργον. Quod postestimum vocabulum est mendosum, ac nisi quid desit, τῶν videtur non potendum. Sensum arbitror me aperuisse.

Ibid. d. Ad demulcendos inuentus animos] Xyl. vertit, Demulcendum blandiendo. & annotat, ἀνέκλειον. An per duo m scribunt: sed tamen ἀνέκλειον etiam legitur ὁ κόλαξ. Tudertinus non recte verit Incitandum. Indicabat autem Leonidas, annis puerorum Tyrtæi carmina suavitate sua illabi, eoque delinire, ut præcepta honestatis seuera utcumque & aspera accipiant atque amplectantur. Hæc enim vis est poetæ, atque inde Orphæi & Ampionis fabulæ tractæ: quod & Horatius monuit. Esse autem ἀνέκλειον blandiri & delinire, cum grammatici Græci docent, tum testimoniis ostendunt.

dipotest. Apud Aristophanem in Equitibus ἀνὰ πώλην ille oraculo delinuit: τὰ μὲν (inquit) λόγῳ ἀνέκλειον με. Vbi quod addit Scholiastes, legere quosdam λόγῳ καλῶ, lectioni Plutarchianæ videtur ad stipulari, quæ vno tantum legitur. ita enim affinitior lectio alteri est. Et Philostratus in vita Apollonii Tyanei, lib. 2. cap. 5. ei phantum describens qui magistro suo ablandiretur, inter alia περιόνητα τε, αἰε, τὴν περιόνητα τε ἀνέκλειον, &c. Tyrtæi autem fragmenta extant quedam: unde qualis fuerit poeta, hodieque æstimare homo non ineptus possit.

Ibid. e. Lacedæmonii dicuntur ἐμπροσθεν] Idem etiam ἐμπροσθεν dicebatur. Vnde eis, πολλὸς amator vocabatur, amantissimus αἰε, tamen si hoc vocabulo etiam amator exprimitur aliquando, ut apud venustissimum poetam Theocr. Idyllio 28. quod inscribitur Amator: Σπρροτὸ δὲ ὕμνος αἰε, ὃ γὰρ θεὸς ἰδὲ δὲ κἀεῖν. Idem αἰε, Idyllio 11. Δοῖω δὲ πνε τῶδε μετ' ἀμφοτέρωσι γῆρσι. Φῶδ' ἰὸ μὲν, εἰ. πηλος, φαίηχ' ἀμυκλαῖσδων. Τὸν δὲ ἔπειον πάλιν, ὡς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἰποι, αἰε. Vide quæ ibi sunt in Scholiis.

806. b. Vt in unum corpus Peloponnesios redigeret] Id est, in vnam ciuitatem atque fœdus: quomodo Achaicas paulo ante vires